

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratr[is] Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Tertia est conditionis honorabilitas: q[...] dicit[ur]/ d[omi]ni tui

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

Aug. li. 2. seb. *Est gaudiū dñe qđ non daf imp̄is sed q̄ te colūr; q̄ gaudiū cuipe es. et ipa est dñā vita i terr. Hec ille. Hoc itaq̄ vez gaudiū nō imp̄oꝝ sed iustoꝝ ē. Nā quoꝝ vez gaudiū b̄re pnt q̄ leſam h̄it et vipsam ſciam. Nā vt d̄ Iſtō. de ſū mo bo. Nulla eft grauiſ pena q̄ mala cōſcia. Et Amb. li. de offi. Que pena fūiſor q̄ vuln̄ ſcie. Ideo d̄ Iſtō. de ſū. bo. Uſis nunq̄ eē tristis; q̄ bene viue. re nāq̄ anim⁹ munq̄ eſt ſecuris. ſecura po cōſcia ſp̄ gaudiū haber. Hec ille. **Tertia p̄dicio** gaudiū iustoꝝ eſt vrlitas deſiderabilis. **Pis** em q̄ ſp̄uale gaudiū ſit bō fortior ad inimicū expugnādū ſine ſupandū. Nec viu. Gaudiū dñi eſt fortitudo uia. In figu ra huꝝ legif. Dach. iij. Judas macha/ be p̄lābat p̄elū iſrl̄ cū leticia ſe vicebat. In vita bti Antonij legif. q̄ cū dñs oſten diſer brō antonio diuerſas artes ſallat̄ as diabolī ſubiuxit. Una eſt rō virgendi inimicū ſp̄ualis leticia. **Sco** p̄ hoc fit p̄m̄prio ad bonū ſp̄audū. Ideo d̄ Ps. Seruere dñi in leticia. Un p̄ oppoſitū triſtia ſp̄ualis i pede ſe retardat ab ope bo/ no. In cui figura d̄ Lu. xxij. q̄ dñs inue nit diſcipuloſ dormiētes p̄e tristia. **Certo** p̄ hoc ſit bō graciōr ad deū glo riſandu. Lū em alioſ cū ſp̄uali gaudiu laudat deū ſe glificat; tuc talis laus eſt ſibi acceptabilior. Jo. d̄. ii. Co. ix. Nō ex triſtia aut ex neſſitate: hilare em datorēz diligit d̄. et Eſa. iij. d̄. Gaudere ſe lauda te ſim. Et nota qm̄ primo d̄: gaudere. vt ostendat q̄ non bñ laudat deus / niſi cum gaudiu ſp̄uali.*

Lertiū eſt gaudiū beator

Aug. li. ſolit. O regnum b̄titudis eterni: vbi tu dñe ſpes ſetor̄ ſe corona glie facie ad facie vider; a ſcriſ leticiaſ eos vndic pacetur; vbi gaudiū infinitu; leticia ſine tristia. Hec ille. Habet aut b̄ gaudiūum treſ p̄cipuaſ excellētias ppter q̄s eſt mar me deſiderabilis. **Primo** eſt gaudiū puriſ ſimū vices ſin doloris admixtio. Eſa. iij. Gaudiū ſe leticia obrinebunt ſe fugiet do/ lo; ſe gemiſ. **Sco** oſt gaudiū ſecurissi/ mi ſin timoris aut amillioſ ſurbatiōe. Jo. xvi. Gaudiū uſt̄ nemo tollet a vob̄. **Tertio** eſt gaudiū pleniffimū ſine alicuiꝝ xij. de trini. beator habet oia q̄ vult; ſe nibil

bonitatis exclusioe. Nā plene gaudet bti de oī bono. Joā. xvij. Petete ſe accipientis: vt gaudiū uelut plenū ſit. Eſt aut differētia plenitudinis in via ſe in pria. In via ei gaudent iuſti de vniuersis creature a deo pducis; de vniuersi pceptis a deo impletis; ve vniuersis b̄nificijs a deo imp̄eſis: et d̄ vniu/ uersis aduerſis ab eo pmissis. Sed tñ muli/ ta expiunt de q̄b̄ licite ſe ronabili voler et p̄trifanſ. Sed in patria nibil oīno erit q̄b̄ iſti gaudiū a querere. Illud iſi eſt gaudiū ſum pleniffimū. iō bñ de Intra in gaudiū ſum dñi tui. q. d. Nō ſi te intrabit gaudiū: q̄ il lud cōprehēdere nō poſſes: ſi tu intrabis in gaudiū illud ſic in abyſſum incōprehēſi/ bile ſimēſam. Hoc itaq̄ gaudiū intravit ḡloſius ch̄ri p̄fesso. Eligius.

Eritia p̄cipualis cōditio p̄m̄y bea/ tor̄ q̄ tangit in verbiſ paſſiuptis. Eſt p̄fectioſ honoraſibilis. q̄a d̄: dñi tui. Quia em gaudiū illud eſt ſum dñi. Ideo ſumē honoraſibile p̄fectū ē. Habet aut in ſe dñs iſte treſ p̄cipuaſ honoraſib/ lissimas excellētias q̄p̄ p̄cipiē fecit beatū eligii. et ſic eū maxime honoraſibile reddiſ dit q̄n ſibi dixit Intra in gaudiū dñi tui. **R**aima eſt excellētia ſumē dignitat. **S**ecunda eſt ſumme poteſtatis. **T**ertia eſt ſumme bonitatis.

Prima iſiſt̄ eſt excellētia ſumme dignitar̄.

Em eſt rex regū: vt d̄ Apoc. xix. et ps. Dignus dñs ſe laudabilis nimis. et Apoca. iij. Dignus eſt dñe d̄ ſe accepit gliam ſe honoř. Hec ibi p̄cipiatio itaq̄ huꝝ excellētiae facit bea/ tu eligiū in celo maxime honoraſibile: q̄a fa/ cit eū regē celoꝝ. Accepit em regnū deco/ ris ſe diademā ſpecie de manu dñi: vt d̄ ſap. v. In hoc Maq̄ ſum ſuſt̄ honoriſtar̄ ē a deo. iuxta ſaluator̄. pmissuz Jo. xij. Si q̄ ſibi miſtrauerit honoř. eū pater meū ſi/ us q̄ in celis eſt.

Secunda eſt excellētia ſumme poteſtatis.

Ego ſum dñs oīpo/ tens. P̄cipiatio huꝝ excellētiae facit bea/ tu eligiū multū honoraſibile: q̄a facit eū ſe omnipotētē voluntatis ſine: ſic ſe deo oīpo/ tē ſe voluntat ſue. Sicut em d̄ b. Aug².

L.L.

Ber. de sc̄to Nicolao

mali vult. Fecit itaq; dñs beatuz Eligiū
sue porētē p̄cipē in organōe miraculorū.
Et q̄s multa sit op̄at̄ miracula: hec nō
sia sed pauca volo dicere. Nos t̄p̄e erat
vt q̄d̄agēmali t̄pe tumba ei⁹ velamie li⁹
neō vel ferico tegere vt fulgor auri ⁊ ḡe/
mar⁊ ibidē existētū t̄pe illo op̄iref. Qua/
dā igit̄ die q̄dragesime cū mlti astaret ei⁹
sepulcro: miraculū appuit inauditū. Lepit
em̄ subito linteum quo rūba segebat suad
re: et debine paulatim sumigas rore infuso
humectari. Tl̄sum ē itaq; seniorib; astan/
tib; decēs eff̄ liḡre h̄ic exp̄mi achono: ⁊
fice reseruari. qđ ⁊ factum est. Un̄ postea
multi sanitatis antidotū recipunt. Deni/
qđ eo t̄pe acerrim⁊ qdā morbo multas frā/
cie ciuitates deuastabat. Siq; aut̄ ingru/
ente morbo/mors pat̄ref p̄iculū ⁊ pdic̄o
liḡre tāgeret: mox san⁊ reddebat. Un̄ di/
uinit⁊ ⁊ pdic̄u morbi vīsa ē dari illa me/
dicina. Erat aut̄ ea tēpestare comes qdaz
p̄dices valde ⁊ p̄tēs h̄o. hic metuēs va/
stantē circuquaq; pestis: magna deuoriū
one postulauit ex psato liḡre sibi q̄ppia co/
cedi. p̄mites sub oro qđm decimā rey su/
arū p̄t̄/villāq; maiorē quā h̄ebat ecclēste
b̄ti eli⁹ delegaret si p̄ ei⁹ p̄sidiū discutēs.
ille morbo p̄dia illi⁹ no intrarer. fecit q̄ se/
p̄sum oēsq; h̄icatores pdiorū suorū ex illo
salutari liḡre ⁊ tingi. Sicut factū est vt q̄
ius vndiq; p̄zciā morbo illi⁹ vallaret: nul/
lus tñ coz qđ ad eū attinebant pestis hu⁊
sōmodū incurrit. Itz cū adhuc viueret
b̄tis eli⁹: iuuenē quendā morbo deprā/
tarū freqn̄ monuit vt se corrigeret: alaſ
eū p̄berari iuberet. Igit̄ post sc̄ti obitū cū
multa varijs egritudinib; vexati ad ei⁹ se/
pulcri cōfluerent: yenit semel int̄ eos iue/
nis illa sic dices. O eli⁹ tu mibi minaba/
ris: ⁊ ecce mortu⁊ es ⁊ adhuc viuo. Dor/
q̄ tāt̄ dolorib; ⁊ tāgrāui infirmitate cor/
reptus est vt velut amēs clamaret. Lūq;
sic p̄ annū vexar⁊ fuisse: redit ad sepulcr̄
b̄ti eli⁹ b̄nūlāt⁊ ⁊ emēdat⁊ ⁊ curatus est
Ps. Mirabilis de⁊ in sanctis suis.

Lertia est excellētia summe bonitatis.
Mat. xix. Un̄ est bon⁊ deus. Ipse utiq; bon⁊ est ⁊ sc̄tus p̄ essentia. Ps.
Sanctus dñs de⁊ nr̄. Quicq; aut̄ bonitas
creature est bonitas p̄cipata: nec aliqua

creatura bona est nisi p̄ participationē sed
ista participatio dñe bonitatis excellētā
dā ⁊ singulari modo sit in b̄is qđ clara ha/
bent visionē ⁊ fruitionē diuine bonitatis. qđ
Pe. i. Maria ⁊ p̄iosa vob̄ p̄missa dona
uit: vt p̄ h̄ efficiam̄ diuine colores nature.
Hec ibi. Per hac iugis dñe bonitatis parti/
cipatio fac̄t̄ ē b̄is eliḡi mlti honorabilis/
qđ sanc⁊ effect⁊ est. i. in bonitate p̄fir/
mat⁊. Eu itaq; sic honorabilis fac̄t̄ sit in
celis cū intrauit in gaudiū dñi: uitū est vi/
a nob̄ honoref̄ in terris: vt sic meream̄ eū
h̄ic patronū ap̄ dñm: et eti⁹ suffragio eū
gni fieri possim⁊ audire tandem dulcissimā
illa vocem Iesu ch̄ri. Euge serue bone eū.
intra in gaudiū dñi tui Ame.

De b̄to Nicolao p̄tifice Sermo

Q̄dā stella

Op̄ matutina in medio nebulos
qđ luna plena in diebus suis la/
cer/et qđ sol refulgens sic ille effulgit in te/
plo dei. Eccl. l. Tria p̄cipue nos induc/
re debent ad beati Nicolai reverentiam.

Primū est meritor̄ sanctitudo.

Sc̄ndū est p̄mioz celitudo.

Tertiū est beneficioz multitudi.

Primiū est meritor̄ sc̄titu-

do qđ est a nob̄ imitāda. j. Dach. iij. Dei

mores estore quō salui facti sunt pres mī.

Bern. ser. de vigilia oplor̄ petri et pauli.

In festivitatib; sc̄tōz vigilat̄ sc̄tōz

desiderat̄ exēplū scri. Et sequit̄. Intuēnt

hūilitat̄ op̄ez ei⁹: autoritat̄ p̄bōz ⁊ tūc

videbit̄: quō tāz h̄o qđ exēplō luxerit int̄

**hoies: quia nob̄ vestigia dreligunt̄ vē am/
bulēm⁊ in eis. Hec ille. Un̄ ⁊ de b̄to Ni/
colao bñ nū dicūt̄ v̄ba p̄posita Quasi stel**

la matutina tāc et qđ sol refulgēs tāc.

Sc̄ndū est premioz celis

**tudo ad quā vīc p̄uenit̄ et ita est nob̄ ad/
mirāda ⁊ desiderāda. Ps. Mirabilis de⁊**

**aut̄ audiuit: nec in coz hois ascēdit̄ qđ p̄pa
rauit̄ de⁊ his qđ diligit̄ illū. Hec ille. Hec**

**itaq; sur admirāda qđcē: sed z sumope des/
iderāda. qđ utiq; desiderium i nob̄ cauſat̄**

dz ex celebratōe solēnitat̄ sc̄tōz. Ber. ser.

de oib; sc̄tis Hor desideriū ex lētō cōm̄